

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA

PHILIPPE LÉGER

prednesené 21. septembra 2006¹

1. Touto žalobou navrhuje Komisia Európskych spoločenstiev, aby Súdny dvor určil, že Írsko si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie článku 12 ods. 1 smernice 92/43/EHS² a ponechalo v účinnosti ustanovenia svojej právnej úpravy, ktoré nie sú zlučiteľné s ustanoveniami článku 12 ods. 1 a článku 16 tejto smernice, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

3. Vydra riečna, všetky druhy veľrýb, kozatka veľká⁴, ropucha krátkonohá⁵, *geomalacus maculosus*⁶ a všetky druhy netopierov sú súčasťou druhov zapísaných v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch. Druhy uvedené v tejto prílohe sú živočíšne druhy európskeho významu, ktoré si vyžadujú prísnu ochranu.

4. Článok 12 smernice o biotopoch znie takto:

I — Právny rámec

2. Hlavným cieľom smernice o biotopoch je podpora udržiavania biologickej rôznorodosti ochranou prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín na území členských štátov, kde sa uplatňuje Zmluva o Európskej únii.³

„1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na vytvorenie systému prísnej ochrany živo-

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Smernica Rady z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102, ďalej len „smernica o biotopoch“).

3 — Pozri tretie a štvrté odôvodnenie smernice o biotopoch.

4 — Kozatka veľká meria približne 1,50 m a váži 300 až 400 kg, čo z nej robí najväčšiu morskú korytnačku. Na rozdiel od iných korytnačiek nemá šupiny, ale pseudo-pancier rozdelený na sedem dlhých pásov vytvorených z tukovej vrstvy, čo jej umožňuje prežiť v chladných vodách s teplotou 5 °C.

5 — Ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*) je ropucha žijúca v pieskových regiónoch severnej Európy. V dospelosti má dĺžku 60 až 70 mm. Od bežnej ropuchy sa odlišuje žltou vertebrálnou líniou, ktorá vystupuje až na vrchnú časť hlavy.

6 — *Geomalacus maculosus* je známy tým, že je jediným slimákom schopným zvinúť sa sám na seba a vytvoriť tak kĺbko. Živí sa predovšetkým lišajníkom, ktorý sa nachádza na skalách alebo kmeňoch stromov.

čísnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) v prostredí ich prirodzeného pohybu a zakázu:

a) všetky formy úmyselného odchyťovania alebo usmrčovania vzoriek týchto druhov vo voľnej prírode;

b) úmyselné rušenie týchto druhov najmä počas obdobia párenia, odchovu mláďat, hibernácie a sťahovania;

c) úmyselné ničenie alebo zbieranie vajec vo voľnej prírode;

d) poškodzovanie alebo ničenie miest na párenie alebo miest na oddych.

2. Pre tieto druhy zakázu členské štáty držanie, prepravu a predaj alebo výmenu a ponúkajú na predaj alebo výmenu vzoriek odobratých z voľnej prírody, s výnimkou tých, ktoré boli odobraté legálne pred zavedením tejto smernice.

3. Zákaz uvedený v odseku 1 písm. a) a b) a odseku 2 platí pre všetky štádiá života zvierat, na ktoré sa vzťahuje tento článok.

4. Členské štáty vytvoria systém monitorovania náhodného odchyťovania a usmrčovania živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a). Na základe zhromaždených informácií členské štáty zabezpečia ďalší výskum alebo podniknú ochranné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, že náhodný odchyt a usmrčovanie nemá výrazný negatívny vplyv na príslušný druh.“

5. Článok 13 smernice o biotopoch tiež stanovuje prísnu ochranu pre druhy rastlín uvedené v prílohe IV písm. b). Je preto zakázané:

„a) úmyselné trhanie, zber, rezanie, vykoreňovanie alebo ničenie takýchto rastlín v mieste ich prirodzeného výskytu;

b) držanie, prepravu a predaj alebo výmenu a ponúkajú na predaj alebo výmenu vzoriek takýchto druhov odo-

bratých z voľnej prírody, s výnimkou tých, ktoré boli odobraté legálne pred zavedením tejto smernice.“

dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane tých, ktoré majú spoločenský alebo hospodársky charakter a priaznivé dôsledky primárneho významu na životné prostredie;

6. Článok 16 ods. 1 smernice o biotopoch je formulovaný takto:

„Za predpokladu, že neexistuje uspokojivá alternatíva a výnimka nespôsobuje zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného výskytu, členské štáty môžu udeliť výnimku z ustanovení článkov 12, 13, 14 a 15 písm. a) a b):

a) v záujme ochrany divokej fauny a flóry a ochrany prirodzených biotopov;

b) pre zabránenie vážneho poškodenia, najmä úrody, hospodárskych zvierat, lesov, rybného a vodného hospodárstva a iných typov majetku;

c) v záujme zdravia a bezpečnosti ľudskej populácie alebo z iných nevyhnutných

d) na účely výskumu a vzdelávania, oživenia a obnovy týchto druhov a pre operácie rozmnožovania potrebné na tieto účely, vrátane umelého pestovania rastlín;

e) aby sa za podmienok prísneho dohľadu, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu, umožnil odber alebo držanie určitých vzoriek uvedených v prílohe IV v obmedzenom množstve stanovenom príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.“

7. Článok 16 ods. 2 smernice o biotopoch ustanovuje, že ak členské štáty uplatnia odsek 1 tohto článku, predložia Komisii každé dva roky správu o uplatnených výnimkách. Komisia poskytne svoje stanovisko k týmto výnimkám v lehote maximálne dvanásť mesiacov po prijatí správy a informuje výbor, ktorý jej pomáha.

8. Článok 16 ods. 3 tejto smernice uvádza údaje, ktoré správa musí obsahovať.

kom 16 smernice o biotopoch. Vyzvala preto Írsko, aby predložilo v tejto súvislosti svoje pripomienky.

9. Smernica o biotopoch nadobudla účinnosť 21. mája 1994.

11. Listom z 20. decembra 2002 írske orgány súhlasili, že osobitné ustanovenia írskej právnej úpravy smerujúce k prebratiu článku 12 ods. 2 a článku 13 smernice o biotopoch sa obmedzujú na tie druhy uvedené v prílohe IV písm. a) a b) tejto smernice, ktoré sa vyskytujú na írskom území. Upozornili Komisiu na existenciu splnomocňujúcich ustanovení v írskej právnej úprave, ktoré v prípade potreby umožňujú rozšíriť systém prísnej ochrany požadovaný podľa článku 12 ods. 2 a článku 13 tejto smernice.

II — Konanie pred podaním žaloby

10. Dňa 18. októbra 2002 Komisia konštatovala viaceré pochybenia pri prebratí smernice o biotopoch do írskej právnej úpravy. Po prvé, Írsko nerozšírilo prebratie článku 12 ods. 2 a článku 13 na druhy uvedené v prílohe IV smernice o biotopoch, ktoré sa prirodzene v Írsku nevyskytujú. Po druhé, Írsko neprijalo osobitné opatrenia smerujúce k zavedeniu systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch, ako to vyžaduje článok 12 ods. 1 tejto smernice. Po tretie, Írsko opomenulo zaviesť systém kontroly náhodného odchyту a usmrčovania živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch, ako to vyžaduje článok 12 ods. 4 tejto smernice. Nakoniec, Komisia konštatovala existenciu ustanovení v írskej právnej úprave, ktoré sú v rozpore tak s článkom 12, ako aj s člán-

12. Okrem iného prijali írske orgány sériu opatrení smerujúcich k účinnému uplatňovaniu systému prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch na základe článku 12 ods. 1 tejto smernice.

13. Keďže Komisia nepovažovala odpoveď Írska za dostatočnú, zaslala mu listom z 11. júla 2003 odôvodnené stanovisko, v ktorom zopakovala pripomienky obsiahnuté vo svojej výzve. Komisia vyzvala Írsko,

aby prijalo potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.

a *trichomanes speciosum*⁷, tieto APD mali byť pravdepodobne dokončené v septembri 2005. Pokiaľ ide o veľryby, Írsko uviedlo, že tieto druhy predstavujú osobitné ťažkosti a že o najlepších prostriedkoch ochrany týchto druhov v írskych vodách sa uskutočňujú výskumy.

14. Dňa 12. septembra 2003 Írsko odpovedalo na odôvodnené stanovisko, pričom informovalo Komisiu, že bolo navrhnuté uplatňovať článok 12 ods. 2 a článok 13 ods. 1 písm. b) smernice o biotopoch na všetky druhy uvedené v prílohe IV písm. a) a b) tejto smernice prostredníctvom nariadení. Tiež uviedlo, že odmieta výklad Komisie, podľa ktorého írska právna úprava nesprávne prebrala články 12 a 16 smernice o biotopoch. Írsko ďalej poskytlo plán ochrany z roku 2002 týkajúci sa ropuchy krátkonohej a informovalo Komisiu o kontrolných mechanizmoch a ním prijatých opatreniach v tejto oblasti, pokiaľ ide o tento druh, druhy netopierov, vydru riečnu a kožatku veľkú. Írsko spresnilo, že informácie o *geomalacus maculosus* a veľrybách poskytne neskôr.

16. Keďže Komisia sa domnievala, že poskytnutá odpoveď jej neumožnila vyvodiť záver, že Írsko si splnilo povinnosti vyplývajúce zo smernice o biotopoch, rozhodla sa podať túto žalobu.

III — Žaloba

17. Na podporu svojej žaloby Komisia uvádza tri výhrady založené na:

15. Dňa 8. januára 2004 zaslalo Komisii doplňujúce informácie týkajúce sa odôvodneného stanoviska. Uviedlo, že štyri akčné plány pre každý druh (ďalej len „APD“) boli vo fáze príprav a mali byť dokončené v marci 2004 pre cicavca, vtáka, rybu a rastlinu a na ich základe sa mali zaviesť APD týkajúce sa vydry riečnej, druhov netopierov, ropuchy krátkonohej, *geomalacus maculosus*

— neúplnom prebratí článku 12 ods. 2 a článku 13 smernice o biotopoch, pokiaľ ide o druhy uvedené v prílohe

⁷ — *Trichomanes speciosum* je trváca papraď, ktorá sa vyskytuje vo forme trojuholníkovitých neopadavých tmavozelených, úzkych, priehľadných a jemne vejárovito krojených listov dlhých 10 až 30 cm. Tomuto druhu, značne rozšírenému v minulom storočí, hrozí teraz vyhynutie.

IV tejto smernice, ktoré sa v Írsku normálne nevyskytujú,

IV — Posúdenie

A — O druhej výhrade

- neexistencii osobitných opatrení určených na účinné zavedenie systému prísnej ochrany vyžadovaného článkom 12 ods. 1 tejto smernice,
- existencii ustanovení írskej právnej úpravy nezlučiteľných tak s článkom 12, ako aj s článkom 16 smernice o biotopoch.

18. Vzhľadom na odpovede poskytnuté Írskom sa Komisia domnieva, že írske právo je teraz už v súlade s článkom 12 ods. 2 a článkom 13 tejto smernice. V dôsledku toho Komisia zobrala späť prvú výhradu svojho návrhu.

19. Preto ďalej preskúvam dve ďalšie výhrady v poradií, v akom sú uvedené vyššie.

20. Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 249 tretieho odseku Zmluvy ES smernica zaväzuje každý členský štát adresáta, čo sa týka výsledku, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód zavedenia predmetnej smernice do vnútroštátneho práva ponecháva vnútroštátnym orgánom. V súlade s ustálenou judikatúrou,⁸ hoci si prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku nevyhnutne nevyžaduje formálne a doslovné prebratie jej obsahu a možno sa uspokojiť so všeobecným právnym kontextom, platí to pod podmienkou, že tento efektívne zabezpečuje plné uplatnenie smernice dostatočne jasným a presným spôsobom.

21. V tejto súvislosti je dôležité v každom konkrétnom prípade určiť povahu ustanovenia uvádzaného smernicou, ktorého sa týka žaloba o nesplnenie povinnosti, s cieľom

8 — Pozri najmä rozsudky z 9. apríla 1987, Komisia/Taliansko, 363/85, Zb. s. 1733, bod 7; z 30. mája 1991, Komisia/Nemecko, C-361/88, Zb. s. I-2567, bod 15, a z 20. októbra 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-6/04, Zb. s. I-9017, bod 21.

posúdenia rozsahu povinností prislúchajúcich členským štátom.⁹

22. Zo štvrtého a jedenásteho odôvodnenia smernice o biotopoch vyplýva, že ohrozené druhy a biotopy sú súčasťou prírodného dedičstva Spoločenstva a že prijatie opatrení určených na podporu ochrany prioritných prirodzených biotopov a prioritných druhov európskeho významu prináleží všetkým členským štátom. Súdny dvor preto rozhodol, že pokiaľ ide o túto smernicu a osobitne jej článok 12 ods. 1, presnosť prebratia má osobitný význam v takom prípade, akým je prejednávaná vec, kde je správa spoločného dedičstva zverená na príslušných územiach členským štátom.¹⁰

23. Z toho vyplýva, že v rámci smernice o biotopoch, ktorá ukladá komplexné a technické pravidlá v oblasti práva životného prostredia, sú členské štáty osobitne povinné dbať o to, aby ich legislatíva určená na zabezpečenie prebratia tejto smernice bola jasná a presná.¹¹

24. Konkrétne, prebratie článku 12 ods. 1 tejto smernice neukladá členským štátom iba povinnosť prijať úplný legislatívny rámec, ale tiež vykonanie konkrétnych a osobitných ochranných opatrení.¹² Súdny dvor tiež rozhodol, že systém prísnej ochrany v zmysle tohto článku 12 ods. 1 predpokladá prijatie ucelených a zosúladených opatrení preventívnej povahy.¹³

25. V súlade s článkom 2 ods. 1 a 2 smernice o biotopoch je cieľom opatrení určených na prebratie článku 12 ods. 1 tejto smernice ochrana biologickej rôznorodosti prostredníctvom zachovania alebo obnovy prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín európskeho významu za priaznivého stavu ochrany.

26. Podľa článku 1 písm. e) a i) tejto smernice „stav ochrany“ sa považuje za „priaznivý“, keď „prirodzený rozsah [biotopu] a územie, ktoré pokrýva, zostávajú stabilné alebo sa zväčšujú“ a keď „údaje o dynamike

9 — Rozsudok z 26. júna 2003, Komisia/Francúzsko, C-233/00, Zb. s. I-6625, bod 77.

10 — Pozri najmä rozsudky Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 25, a z 10. januára 2006 Komisia/Nemecko, C-98/03, Zb. s. I-53, bod 59.

11 — Pozri rozsudky Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 26, a z 10. januára 2006, Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 60.

12 — Rozsudok z 30. januára 2002, Komisia/Grécko, C-103/00, Zb. s. I-1147, body 34 až 39.

13 — Rozsudok zo 16. marca 2006, Komisia/Grécko, C-518/04, neuverejnený v Zbierke, bod 16.

populácie príslušného druhu indikujú, že sa tento druh sám dlhodobo udržuje vo svojom prirodzenom biotope ako životaschopný komponent“.

27. Podľa môjho názoru zachovanie prirodzených biotopov a druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch v priaznivom stave ochrany vyžaduje vykonanie zvýšených opatrení kontroly a dohľadu. Domnievam sa totiž, že zákonodarca Spoločenstva mal vytvorením zoznamu druhov, ktoré majú požívať prísnu ochranu, v úmysle odlíšiť tieto druhy od iných voľne žijúcich druhov rastlín a živočíchov, a to najmä preto, že druhy uvedené v prílohe IV tejto smernice a ich prirodzené biotopy sú zraniteľnejšie.¹⁴

28. Okrem iného si myslím, že prísna ochrana druhov uvedených v tejto prílohe IV je predovšetkým spojená s dobrou znalosťou každého druhu, miesta jeho odpočinku a párenia alebo tiež potenciálnych hrozieb, ktorých môže byť predmetom. Toto podľa mňa predpokladá dlhodobý dohľad nad dotknutými druhmi. Súdny dvor mimochodom rozhodol v už citovanom rozsudku Komisia/Spojené kráľovstvo, že „povinnosť dohľadu [uvedená v článku 11 smernice o biotopoch] je podstatnou pre užitočný účinok [tejto smernice] a že musí byť pred-

metom podrobného, jasného a presného prebratia“.¹⁵

29. V prejednávanej veci je nesporné, že na území Írska sa vyskytuje viacero druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch. Tiež sa nespochybnilo, že najdôležitejšie sú z hľadiska počtu a prostredia výskytu netopiere a veľryby, ktorých všetky druhy sú chránené touto prílohou IV. Ďalšie druhy uvedené v tejto prílohe IV vyskytujúce sa v Írsku sú vydra riečna, ropucha krátkonohá, kožatka veľká a *geomalacus maculosus*.

30. Vzhľadom na tieto úvahy treba posúdiť dôvodnosť druhej výhrady založenej na neexistencii osobitných opatrení určených na účinné zavedenie systému prísnej ochrany vyžadovanej článkom 12 ods. 1 smernice o biotopoch.

31. Na podporu tejto výhrady Komisia uvádza sedem argumentov.

14 — Pozri pätnáste odôvodnenie smernice o biotopoch.

15 — Bod 65 rozsudku.

1. O prvom argumente

32. Komisia vytýka Írsku, že nezaviedlo systém prísnej ochrany v súlade s článkom 12 smernice o biotopoch, pokiaľ ide o kožatku veľkú a *geomalacus maculosus*, keďže ani jeden z týchto druhov sa nena-chádza v prvej tabuľke European Commu-nities (Natural Habitats) Regulations, 1997.

33. Pokiaľ ide o tento prvý argument, Komisia uvádza, že pokiaľ ide o kožatku veľkú a *geomalacus maculosus*, odpoveď Írska je dostačujúca. Domnievam sa preto, že nie je potrebné skúmať dôvodnosť tohto argumentu.

2. O druhom argumente

34. Komisia poukazuje na existenciu súbež-ného režimu výnimiek na základe írskeho zákona o voľne žijúcich živočíchoch a rastlinách z roku 1976 v znení zmenenom a doplnenom zákonom o žijúcich živočí-choch a rastlinách z roku 2000 (ďalej len „Wildlife Act 1976“), ktorý ohrozuje prijatie osobitných opatrení smerujúcich k účinnému zavedeniu systému prísnej ochrany druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch.

35. Keďže znenie tohto argumentu je rov-naké ako tretia výhrada, domnievam sa, že ich treba spojiť a spoločne posúdiť ich dôvodnosť.

3. O treťom argumente

36. Podľa Komisie APD, ktoré predstavujú účinný prostriedok na vykonanie článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch, nie sú zatiaľ ukončené, s výnimkou APD týkajúceho sa ropuchy krátkonohej. Osobitné opatrenia prijaté Írskom tvoria nesúrodý a neúplný celok, ktorý nemožno považovať za vhodný systém prísnej ochrany v zmysle smernice o biotopoch. Jedine situácia ropuchy krátko-nohej sa v očiach Komisie zdá byť dosta-točná.

37. Komisia tvrdí, že výraz „je vo fáze príprav“ použitý Írskom na odôvodnenie budúceho zverejnenia ďalších APD neposky-tuje žiadnu istotu, pokiaľ ide o dátum zverejnenia a konečnú podobu budúcich APD.

38. Írsko uznáva, že pre druhy uvedené v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch

sa musia dotknuté plány ešte len vykonať a zverejniť. Tiež upresňuje, že program zverejnenia ďalších APD, ktoré majú pokryť všetky druhy tejto prílohy IV, sa vypracováva.

vykonať a zverejniť, pričom upresňuje, že program zverejnenia iných APD, ktoré pokryje všetky druhy uvedené v tejto prílohe IV, sa „vypracováva“.

39. Podobne ako Komisia sa domnievam, že APD je účinný prostriedok na uspokojenie požiadavky prísnej ochrany uvedenej v článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch. Poskytuje totiž dôležité informácie o druhu, jeho biotopoch, ako aj miest na oddych a formuluje osobitné odporúčania, ktorých cieľom je zabezpečiť riadnu ochranu dotknutého druhu.

40. APD vypracovávaný Írskom o ropuche krátkonohej¹⁶ sa mi zdá byť dostatočný na splnenie požiadaviek článku 12 ods. 1. Umožnil štúdium miest na párenie ropuchy krátkonohej a tiež vyhlásenie nových mlák užitočných pre tento druh. Program systematického dohľadu miest na párenie tohto druhu bol spustený v roku 2004 a predĺžený počas rokov 2005 a 2006.

41. Pokiaľ však ide o ostatné druhy uvedené v prílohe IV smernice o biotopoch, Írsko uznáva, že sa dotknuté plány musia ešte len

42. Stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu ku konkrétnemu členskému štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku.¹⁷

43. Keďže APD pre druhy uvedené v prílohe IV smernice o biotopoch nebol ukončený ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku, teda k 11. septembru 2003, tretí argument je dôvodný.

4. O štvrtom argumente

44. Komisia sa domnieva, že existencia siete úradníkov poverených v rozsahu ustanoveného pracovného času ochranou druhov nepreukazuje ako taká, že boli prijaté osobitné opatrenia na účely účinného zavedenia systému prísnej ochrany požadovaného článkom 12 ods. 1 smernice o biotopoch. Komí-

16 — Pozri body 13 a 14 vyjadrenia k žalobe.

17 — Rozsudky z 27. novembra 1990, Komisia/Grécko, C-200/88, Zb. s. I-4299, bod 13, a z 19. júna 2003, Komisia/Francúzsko, C-161/02, Zb. s. I-6567, bod 6.

sia napríklad uvádza manuál týkajúci sa ropuchy krátkonohej,¹⁸ z ktorého vyplýva, že príslušné orgány „majú takisto aj iné úlohy a sú zodpovedné za rozsiahle zóny a... že nemajú dostatok času na systematickú kontrolu populácií ropuchy krátkonohej“.

45. V tomto bode Írsko vážne nespochybňuje pripomienky Komisie.

46. Tvrdí totiž, že jeho úradníci sú aktívni a účinným spôsobom chránia druhý a predovšetkým ropuchy krátkonohej, pričom majú takto podstatnú rolu pri vytváraní ochrany druhu. Okrem iného uznáva, že členovia národnej írskej siete strážcov a úradníkov poverených ochranou prírody vykonávajú „pasívny dohľad“, ktorý však považuje za účinný.

47. Zo spisu vyplýva,¹⁹ že Írsko sa obmedzuje na tvrdenie, že títo členovia sú si vedomí stavu ochrany živočíšnych druhov a že zaznamenávajú akúkoľvek významnú zmenu úrovne ochrany určitého druhu.

48. Ako sa uvádza vyššie, Súdny dvor rozhodol, že povinnosť dohľadu biotopov a druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch je podstatná pre užitočný účinok tejto smernice. Domnievam sa, že nedostatok času, na ktorý poukazuje manuál, dokazuje, že ľudské zdroje určené na dohľad a kontrolu druhov uvedených v tejto prílohe, ako aj ich biotopov sú nedostatočné na splnenie požiadavky prísnej ochrany v zmysle článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch. Podľa mňa nič v dokumentoch v spise nenasvedčuje, že sa vykonáva systematický a stály dohľad stavu ochrany biotopov a druhov, ani že údaje, ktoré vyplývajú z pasívneho dohľadu vykonávaného úradníkmi, sú zhromažďované a usporiadané koherentným spôsobom na účely uspokojenia požiadavky vyžadovanej prísnej ochrany.

49. V dôsledku toho považujem tento argument tiež za dôvodný.

5. O piatom argumente

50. Komisia vytýka Írsku, že pred povolením stavebného alebo búracieho projektu nevykonáva systematicky štúdie vplyvu na jednotlivé druhy. Podľa Komisie posúdenia vplyvov na životné prostredie (ďalej len „PVŽP“)

18 — Pozri bod 53 žaloby.

19 — Pozri najmä body 16 a 23 vyjadrenia k žalobe.

vykonávané podľa smernice 85/337/EHS²⁰ môžu byť užitočné z hľadiska upozornenia príslušných orgánov na osobitné nebezpečenstvá pre miesta na párenie a na oddych druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch. Komisia však tvrdí, že všetky projekty nie sú predmetom PVŽP.

51. Navyše, aj pokiaľ sa tieto PVŽP vykonávajú, írské orgány vyžadujú od developerov poskytnutie informácií o chránených druhoch až po udelení povolenia príslušnému projektu, čo oslabuje prípadnú účinnosť PVŽP ako nástroja na zhromažďovanie informácií.

52. Ako príklad Komisia uvádza tri projekty. Predovšetkým tvrdí, že developerský projekt hotela v oblasti Lough Rynn bol predmetom PVŽP, ktoré preukázalo nepriaznivé následky na populácie netopierov. Írske orgány si napriek tomu pred udelením povolenia nevyžiadali žiadnu doplňujúcu informáciu a nijakým spôsobom sa neodvolali na povinnosť dodržiavať podmienky článku 16 smer-

nice o biotopoch. Ďalej Komisia spomína projekt obchádzky Ennis, ktorého výsledkom bolo zničenie bidieľ podkovára²¹. Nakoniec cituje zavedenie plynovodu v zálive Broadhaven, projekt plynovodu v Corribe, ktorého dôsledkom došlo k vyrušeniu miest oddychu a párenia veľrýb v tomto regióne.

53. Pokiaľ ide o projekt v oblasti Lough Rynn, Írsko tvrdí, že Irish Planning Appeals Board (komisia pre projekty územného plánovania, ďalej len „Board“) pri vydaní povolenia týkajúceho sa tohto projektu zobrala do úvahy všetky okolnosti predložené jednotlivými účastníkmi a ubezpečila sa, že smernica o biotopoch a smernica 85/337/EHS sú riadne dodržané.

54. Írsko sa okrem iného domnieva, že Rada kniežatstva Leitrim, miestny orgán, je príslušná na preskúmanie vhodnej povahy celkovej štúdie populácie netopierov na mieste, na vyjadrenie sa k tejto otázke a na uzatvorenie dohody s developerom týkajúcej sa opatrení na zmiernenie škodlivých vplyvov. Táto štúdia bola uskutočnená pred začatím projektu. Írsko tiež tvrdí, že v prípade nedodržania osobitných požiadaviek všetkých súvisiacich ustanovení môže miestny orgán územného plánovania na účely nápravy konať aj bez návrhu.

20 — Smernica Rady z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248).

21 — Podkovár je netopier vyskytujúci sa v Európe a v Ázii. Z hľadiska vzhľadu je charakteristický nosom vo forme konskej podkovy. Meria 3,7 až 4,5 cm, rozpätie krídel môže dosiahnuť až 29,4 cm.

55. Z dokumentov v spise vyplýva,²² že tento projekt bol schválený Board v roku 2002, hoci štúdia preukazujúca negatívny vplyv na netopiere bola uskutočnená až v roku 2004 a že práce začali v roku 2003.

56. Írsko nespochybňuje závery celkovej štúdie²³ predloženej v júni 2004 developrom. Táto štúdia, vykonaná po udelení povolenia, preukazuje, že rekonštrukcia určitých budov a zotatie niektorých stromov budú viesť k úplnému zániku týchto biotopov ako miest na oddych a párenie. Zdôrazňuje tiež, že hluk a svetlo spôsobené človekom zasiahnu zásadným spôsobom druhy netopiera.

57. V súlade s článkom 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch si myslím, že developerský projekt v oblasti Lough Rynn nemal byť írskymi orgánmi povolený prinajmenšom bez platnej výnimky. V prejednávanej veci je nesporné, že na tento projekt sa nevzťahovali výnimky ustanovené v článku 16 tejto smernice.

58. Írsko vážne nespochybňuje túto výhradu a zdôrazňuje iba vhodnú povahu celkovej štúdie preskúmanej miestnymi orgánmi a fungovania Board.

59. Okrem iného, pokiaľ ide o obchádzku Ennis, z dokumentov v spise vyplýva,²⁴ že tento projekt bol predmetom PVŽP, ktoré uviedlo, že táto obchádzka bude viesť k zničeniu bidiel podkovára. Vzhľadom na skutočnosti uvádzané Komisiou a nespochybené Írskom sa zdá, že írske orgány vydali výnimku až 7. júla 2004, teda až po povolení udelenom pre tento stavebný projekt. Nič nenasvedčuje tomu, že v čase vydania povolenia by írske orgány považovali za užitočné požadovať platnú výnimku.

60. To isté platí aj pre projekt plynovodu Corrib týkajúci sa zavedenia plynovodu v zálive Broadhaven. Nebolo spochybnené, že v tomto zálive sa vyskytuje viacero druhov veľrýb chránených prílohou IV smernice o biotopoch. Na účely realizácie projektu sa stanovilo použitie výbušnín. Z listu z 3. novembra 2003,²⁵ ktorý Írsko zaslalo generálnemu riaditeľstvu Komisie „Životné prostredie“, vyplýva, že Marine Licence Vetting Committee (komisia na kontrolu námorných povolení) poukázala na nepriaz-

22 — Pozri najmä prílohy 6 a 7 žaloby.

23 — Pozri prílohu 7 žaloby.

24 — Pozri prílohu 10 žaloby.

25 — Pozri prílohu D-8 vyjadrenia k žalobe.

nivý vplyv hluku spôsobeného týmito výbušninami na veľryby. Úmyselné použitie výbušnín v zóne obsahujúcej druhy chránené prílohou IV smernice o biotopoch je v rozpore s článkom 12 ods. 1 písm. b) tejto smernice. Z tohto listu z 3. novembra 2003 však jasne vyplýva, že projekt bol povolený bez výnimky na základe článku 16 tejto smernice.

61. Posúdenia projektov obchádzky Ennis a plynovodu Corrib preukazujú, že existuje nie zanedbateľné riziko vyrušenia miest na oddych a párenie chránených druhov. Okrem iného toto posúdenie podporuje samotná skutočnosť, že na jednej strane írske námorné orgány považovali za potrebné ustanoviť opatrenia na zmiernenie škodlivých vplyvov na veľryby a takto „minimalizovať vplyv“ a že na druhej strane National Park and Wildlife Service (ďalej len „NPWS“) uložil developerovi projektu obchádzky Ennis celý rad opatrení na účely zabezpečenia biotopu pre druhy netopierov.

62. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa domnievam, že argument je dôvodný, pokiaľ ide o projekty v oblasti Lough Rynn, obchádzku Ennis a plynovod Corrib.

6. O šiestom argumente

63. Pokiaľ ide o šiesty argument, Komisia sa domnieva, že s výnimkou podkovára a ropuchy krátkonohej írské orgány nedisponujú potrebnými informáciami týkajúcimi sa určitých druhov uvedených v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch, ich miest na oddych a párenie a hrozieb, ktorým sú vystavené.

64. Po prvé, Komisia vytýka Írsku, že nie je dostatočne informovaná o netopieroch. Dohľad oznámený Írskom zahŕňajúci prejazd vozidlom cez šesť študovaných zón, „car transect“, je dosť obmedzenej povahy a neumožňuje identifikovať hniezda. Komisia sa tiež domnieva, že tvrdenia Írska, podľa ktorých na jednej strane tento program poskytne „v potrebnom čase“ základné informácie o trendoch populácie a na druhej strane kompilácia zhromaždených informácií „môže“ pokračiť do konca roku 2005, s istotou nezaistujú, že Írsko zavedie vhodný systém prísnej ochrany, ktorý by išiel nad rámec súčasného pilotného programu. Vo vzťahu k vytvoreniu vhodného systému dohľadu sa neuviedol nijaký presný dátum.

65. Po druhé, Komisia konštatuje, že štúdiá potvrdzujúca prítomnosť vydry riečnej na írskom území predchádza nadobudnutiu

účinnosti smernice o biotopoch. Zastáva preto názor, že sa nemožno domnievať, že miesta na oddych a párenie vydry riečnej sú v súčasnosti predmetom celkového vhodného dohľadu. Samotné vyhlásenie, podľa ktorého by správa o štúdií začatej v roku 2004 mala byť odovzdaná na konci roku 2005 nestačí na preukázanie, že systém a program vhodného dohľadu sa určite zavedú.

dobrovoľníkmi, ale domnieva sa, že tieto programy nemôžu byť považované za programy celkového dohľadu.

66. Po tretie, pokiaľ ide o *geomalacus maculosus*, Komisia sa domnieva, že Írsko nepreukázalo zavedenie systému zhromažďovania informácií porovnateľného vo všetkých bodoch so systémom existujúcim pre ropuchu krátkonohú. Pasívny dohľad vykonávaný írskymi orgánmi a zamestnanie biológa špecializovaného na bezstavovce neprinášajú žiadnu istotu, pokiaľ ide o pravidelné poskytovanie informácií vyplývajúce z dohľadu vykonávaného koherentným a jednotným spôsobom o prítomnosti *geomalacus maculosus*, o jeho miestach na oddych a párenie a možných nebezpečenstvách, ktorým by mohol byť vystavený.

67. Nakoniec Komisia vytýka Írsku, že nezavedlo program celkového a stáleho dohľadu nad veľrybami, ktorý by umožnil zostaviť systém prísnej kontroly tohto druhu. Komisia sa teší z aktívneho dohľadu a programu registrácie veľrýb pozdĺž írskoho pobrežia

68. Hoci sa Komisia teší aj z finančnej podpory na projekt dohľadu malých veľrýb v zálive Galway zo strany NPWS a účasti NPWS na dohlade veľrýb v zálive Roaring Water, tvrdí, že takýto projekt a program *ad hoc* nemôžu predstavovať systém celkového dohľadu, pretože sú obmedzené z geografického hľadiska a ich dlhodobá existencia nie je zaručená.

69. Komisia okrem iného tvrdí, že štúdia vykonaná v roku 2005 poukazuje na nedostatky v znalostiach veľrýb nachádzajúcich sa v írskych vodách, hoci akcie Írska sú pre veľryby zvlášť zásadné vzhľadom na rozsah morských a pobrežných vôd tohto členského štátu a počet druhov, ktoré sú v nich prítomné. Komisia dodáva, že zdroje NPWS sú osobitne limitované, pokiaľ ide o ochranu morského prostredia. Wildlife rangers

(zamestnanci NPWS v teréne) majú predovšetkým úlohy na pevnine a nemajú k dispozícii žiadne alebo iba zanedbateľné vybavenie alebo skúsenosti potrebné pre navigáciu na mori.

70. Pokiaľ ide o šiesty argument, Írsko uznáva, že pilotný projekt dohľadu nad netopiermi nenahrádza prepracovanejšie pozorovanie. Domnieva sa však, že tento program „car transect“ poskytuje dostatočne úplné údaje o výskyte určitých druhov netopierov a ich rozšírení a že môže byť ešte vylepšený. Írsko dodáva, že tento program prekročil štádium pilotného programu a pokračuje už tretí rok a že v potrebnom čase poskytuje podstatné informácie o vývoji týchto populácií.

71. Navyše Írsko dosiahlo dohodu s Bat Conservation Ireland na účely rozšírenia databázy údajov o hniezdach. Zmluva na prípravu databázy údajov zhromažďujúca poznatky z pozorovania netopierov je plánovaná na koniec roku 2006. Írsko okrem iného tvrdí, že správa obsahujúca odporúčania experta týkajúce sa dohľadu a opatrení ochrany netopierov sa očakáva na konci roku 2005.

72. Pokiaľ ide o vydru riečnu, Írsko potvrdzuje, že štúdia o tomto druhu má byť dokončená na konci roku 2005 a správa vyplývajúca z tejto štúdie je plánovaná na začiatok roku 2006. Uvedená štúdia nie je prvou štúdiou, ale nadväzuje na dve predchádzajúce štúdie vypracované v rokoch 1980/1981 a 1990/1991. Okrem iného telemetrické sledovanie vydier riečnych umožní detailnú štúdiu miest na oddych, ako aj modelov každodenného správania, interakciu v rámci populácií a premiestňovania. Írsko tvrdí, že ak by sa objavil úbytok druhu, bude iniciovať nové výskumy na účely identifikovania povahy tohto úbytku a prijatia potrebných opatrení.

73. Írsko tiež tvrdí, že na vytvorení APD pre *geomalacus maculosus* sa podieľa expert z oblasti biológie. Tento APD je v pokročilom štádiu vyhotovenia a potvrdzuje, že uvedený druh naďalej prosperuje na miestach, kde je jeho výskyt známy. Írsko dúfa, že APD, ktorý bude zahŕňať odporúčania týkajúce sa programu dohľadu, sa zverejní v roku 2006.

74. Znovu pripomínam, že podľa ustálenej judikatúry sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu ku konkrétnemu členskému štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku. V prejednáwanej veci táto lehota uplynula 11. septembra 2003.

75. Treba konštatovať, že ku dňu uplynutia tejto lehoty osobitné informačné opatrenia na účely prísnej ochrany vydry riečnej, *geomalacus maculosus* a druhov netopierov stále neboli prijaté.

76. Z už citovaného rozsudku Komisia/ Spojené kráľovstvo ďalej vyplýva, že dohľad nad druhmi musí byť systematický a stály.²⁶ V dôsledku toho sa mi nezdá byť dostatočné tvrdenie Írska, podľa ktorého dve štúdie o vydre riečnej vypracované v rokoch 1980/1981 a 1990/1991 predstavujú dôkaz záväzku tohto členského štátu vykonávať dohľad nad týmto druhom. Zdá sa totiž, že žiadna systematická a stála štúdia druhu sa v rokoch 1991 až 2005 neuskutočnila. Navyše záväzok uskutočniť nové výskumy v prípade zistenia úbytku populácie nespĺňa požiadavky článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch. Systém prísnej ochrany v zmysle tohto článku predpokladá prijatie opatrení preventívnej povahy.²⁷ Z uvedeného vyplýva, že opatrenia prijaté členskými štátmi musia brániť úbytku chránených druhov a nie nasledovať až po tom, ako sa úbytok zistí.

hoch. Tiež tvrdí, že keďže správa zo 6. apríla 2005²⁸ týkajúca sa výkladu smernice o biotopoch v súvislosti s prísnou ochranou druhov preukazuje, že politika Spoločenstva je ešte vo fáze vypracovávania, existujúce opatrenia sú dostatočné a splňajú požiadavky tejto smernice.

78. Okrem iného Írsko tvrdí, že od nadobudnutia účinnosti nariadenia (ES) č. 812/2004²⁹ zhromažďuje pozorovania náhodných úlovkov veľrýb pri určitom počte rybolovných činností a že zohľadní tieto pozorovania vo výročnej správe stanovenej na 1. jún 2006. Írsko tiež zdôrazňuje skutočnosť, že Bord Iascaigh Mhara (Írska rada pre námorný rybolov) spolupracuje na projekte na európskej úrovni, ktorý začal v marci 2004 a ktorého cieľom je znížiť náhodné úlovky veľrýb.

79. Poukazuje tiež na rozhodnutie zriaďiť databázu vnútroštátnych biologických vzoriek a zavedenie National Biological Records Centre určeného na archiváciu

77. Pokiaľ ide o veľryby, Írsko poukazuje na súbor programov dohľadu na írskych bre-

26 — Bod 68 rozsudku.

27 — Pozri rozsudok zo 16. marca 2006, Komisia/Grécko už citovaný, bod 16.

28 — Správa skupiny expertov vytvorená výborom „Biotopy“, ktorej úlohou je podporovať iniciatívy členských štátov týkajúce sa článku 12 smernice o biotopoch a osobitne ochrany miest na oddych a párenie.

29 — Nariadenie Rady z 26. apríla 2004, ktorým sa stanovujú opatrenia týkajúce sa náhodných úlovkov veľrybovitých cicavcov (veľrýb) v loviskách rýb a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 88/98 (Ú. v. ES L 150, s. 12; Mim. vyd. 04/007, s. 91).

a ponúkajúceho databázy údajov výskumníkom a osobám majúcom záujem o informácie o výskyte druhov.

najmä na účely začlenenia údajov o veľrybách medzi údaje o rybolove a fyzikálne a oceánografické parametre, aby sa tak umožnilo írskym orgánom vyvinúť účinnejší riadiaci nástroj.

80. Na účely prísnej ochrany druhu v zmysle článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch Írsko uvádza prebiehajúci program registrácie v ústí rieky Shannon, v zálive Roaring Water a v oblasti ostrovov Blasket, ako aj projekt sledovania malých veľrýb v zálivoch Galway a Roaring Water. Írsko sa tiež odvoláva na štúdiu vykonanú v rokoch 1999 a 2001 Coastal & Marine Resources Centre.³⁰

83. Okrem iného štúdia Irish Whale and Dolphin Group vypracovaná v roku 2005 odhaľuje medzery v poznaní veľrýb vo výlučnej hospodárskej zóne Írska a dovoľáva sa naliehavej potreby presnejších údajov o výskyte a počte veľrýb v írskych vodách, a to najmä na účely dosiahnutia súladu s požiadavkami smernice o biotopoch.³¹

81. V roku 1991 Írsko uznalo, že írské vody boli útočiskom pre veľryby a delfíny. Štúdia vedená Coastal & Marine Resources Centre ukazuje, že v írskych vodách existuje 21 druhov veľrýb, z ktorých sú niektoré druhy vzácne a ohrozené, napríklad veľryba modrá. Táto štúdia zdôrazňuje hrozby, ktorým sú veľryby vystavené, predovšetkým seizmické aktivity spôsobené ľudskou činnosťou.

84. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemôže byť prijaté tvrdenie Írska, podľa ktorého vyššie uvedené činnosti a štúdie dokazujú, že má záujem dlhodobu dohľadať a chrániť druhy veľrýb prítomné vo svojich teritoriálnych vodách. Je totiž zrejmé, že programy dohľadu nad veľrybami sú programami *ad hoc* limitovanými na určité geografické zóny. Írsko nepreukázalo, že na veľryby sa vzťahuje program celkového, systematického a stáleho dohľadu.

82. Z tejto štúdie vyplýva, že musia byť uskutočnené výskumné a analytické práce,

30 — Pozri prílohu D-5 vyjadrenia k žalobe.

31 — Pozri prílohu repliky.

85. Tiež nemožno prijať tvrdenie Írska, podľa ktorého príspevok k výkladu prísnej ochrany druhov podľa smernice o biotopoch³² poukazuje, že politika Spoločenstva v tejto oblasti je ešte vo fáze vypracovania a z tohto dôvodu odôvodňuje jeho nečinnosť.

86. Orientačný dokument má totiž za cieľ, ako nasvedčuje jeho názov, usmerniť členské štáty pri uplatňovaní ich právnych úprav. V žiadnom prípade tento dokument nespochybňuje význam povinnosti stanovenej v článku 12 ods. 1 smernice o biotopoch, ktorá je účinná od roku 1994.

87. V dôsledku toho sa domnievam, že šiesty argument je tiež dôvodný.

7. O siedmom argumente

88. Komisia sa domnieva, že Írsko nepreukázalo, že zaviedlo vhodnú stratégiu na

odvrátenie jednotlivých známych druhov nebezpečenstiev ohrozujúcich miesta na oddych alebo na párenie druhov netopierov. Komisia vytýka Írsku, že nevykonalo posúdenie takých projektov, ktoré vo všeobecnosti nie sú predmetom PVŽP. Komisia tvrdí, že netopiere sú ohrozené spracovávaním dreva a rekonštrukčnými a búracími prácami.

89. Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci konania o nesplnenie povinnosti začatého na základe článku 226 ES preukázanie existencie tvrdeného nesplnenia povinnosti prináleží Komisii bez toho, aby sa mohla oprieť o akúkoľvek domnienku.³³

90. Preto v rámci tejto žaloby prináleží Komisii preukázať, že prax uplatňovaná Írskom týkajúca sa malých projektov, akými sú spracovanie dreva alebo rekonštrukčné práce, na ktoré sa neuplatňuje PVŽP, ohrozuje systém prísnej ochrany druhov uvedených v prílohe IV smernice o biotopoch.

32 — Pozri bod 77 týchto návrhov.

33 — Pozri najmä rozsudky z 25. mája 1982, Komisia/Holandsko, 96/81, Zb. s. 1791, bod 6, a z 18. mája 2006, Komisia/Španielsko, C-221/04, Zb. s. I-4515, bod 59.

91. Na podporu svojho tvrdenia Komisia iba uvádza tvrdenia bez toho, aby predložila dôkazy.³⁴ Predovšetkým tvrdí, že „ak je správne informovaná, množstvo územných samospráv nikdy neuskutočnilo prieskum týkajúci sa netopierov pred uskutočnením rekonštrukcie mostov“. Žiadna skutočnosť, akými sú presné a konkrétne príklady vykonaných prác v takýchto podmienkach, nepreukazuje toto tvrdenie.

92. V dôsledku toho sa domnievam, že siedmy argument nie je dôvodný.

93. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhujem Súdnemu dvoru, aby určil, že Írsko si tým, že neprijalo osobitné opatrenia určené na účinné zavedenie systému prísnej ochrany požadovaného článkom 12 ods. 1 smernice o biotopoch, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

B — O tretej výhrade

94. Komisia poukazuje na existenciu v írskom práve súbežného režimu výnimiek

nezlučiteľného s článkami 12 a 16 smernice o biotopoch. Tento súbežný režim vyplýva z článku 23 ods. 7 Wildlife Act 1976 a z článku 42 tohto istého zákona.

95. Vzhľadom na odpoveď Írska v jeho vyjadrení k žalobe Komisia upustila od tvrdenia týkajúceho sa článku 42 Wildlife Act 1976.

96. Komisia na úvod podotýka, že Írsko prebralo článok 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch v nariadení 23 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997, a článok 16 tejto smernice v nariadení 25 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997, v znení veľmi porovnateľnom so znením tohto článku 16.

97. Komisia však konštatuje, že článok 23 ods. 7 písm. a), b) a c) Wildlife Act 1976 zavádza výnimky, ktoré sa v súčasnosti uplatňujú a ktoré sa odchyľujú od požiadaviek článku 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch bez toho, aby boli dodržané podmienky článku 16 tejto smernice. Tiež pripomínam, že Wildlife Act 1976 bol v roku 2000 zmenený a z tohto dôvodu nasledoval po nadobudnutí účinnosti nariadení preberajúcich túto smernicu.

34 — Pozri bod 62 žaloby a bod 35 repliky.

98. Podľa článku 23 ods. 7 písm. a), b) a c) Wildlife Act 1976 porušením nie je skutočnosť, že osoba neúmyselne poraní alebo usmrtí chráneného voľne žijúceho živočícha pri výkone činnosti v rámci poľnohospodárstva, rybolovu, vodohospodárstva, lesného hospodárstva alebo ťažby rašeliny alebo naruší či zničí miesto párenia takéhoto živočícha v rámci uvedených činností, alebo neúmyselne usmrtí alebo poraní takéhoto živočícha alebo zničí alebo poškodí miesto na párenie alebo na oddych takého živočícha v rámci výstavby cesty či akýchkoľvek archeologických alebo stavebných alebo inžinierskych prác, alebo takisto v rámci stavby alebo pri výkone akejkoľvek inej práce alebo obdobnej, aj keď predpísanej činnosti.

99. Hoci Írsko zmenilo zákon tým, že pridalo k článku 23 Wildlife Act 1976 odsek 8, a odstránilo tak právny rozpor medzi týmto článkom a nariadením 25 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997, Komisia zotrváva na svojej výhrade, pretože nariadenie 3 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 2005, ktoré zavádza tento nový odsek, bolo prijaté a oznámené Írskom po uplynutí lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku.

100. Komisia tvrdí, že pred nadobudnutím účinnosti European Communities (Natural

Habitats) Regulations, 2005, sa výnimky stanovené v článku 23 ods. 7 Wildlife Act 1976 uplatňovali na druhy uvedené v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch. Írsko sa teda na účely výnimiek opieralo o tento článok.

101. Podľa Komisie sa zdá, že ustanovenia o výnimkách v nariadení 25 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997, neboli nikdy použité na veľké projekty, akým je projekt plynovodu v Corribe alebo projekt v oblasti Lough Rynn. Komisia tiež konštatuje, že v správe o výnimkách udelených na základe článku 16 smernice o biotopoch neexistovali žiadne platné výnimky zodpovedajúce prípadom, na ktoré sa vzťahuje článok 23 ods. 7 Wildlife Act 1976.

102. Komisia sa tiež domnieva, že súčasná existencia systému súbežných výnimiek spôsobuje nejasnosti a neprípustné právne pochybnosti v rozpore so zásadou právnej istoty.

103. Írsko sa domnieva, že Komisia sa mylí, pokiaľ ide o účinok článku 23 ods. 7 Wildlife Act 1976. Podľa Írska sa ustanovenia tohto odseku týkajú iba prípadu stíhania podľa článku 23 ods. 5 tohto zákona a nie podľa uplatnenia European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997. Pre odstránenie všetkých pochybností vykonalo Írsko v tejto právnej úprave potrebné zmeny tak, aby zdôraznilo jasný rozdiel medzi režimom článku 23 ods. 7 Wildlife Act 1976 a režimom nariadení 23 a 25 European Communities (Natural Habitats) Regulations, 1997. Článok 23 ods. 8 Wildlife Act 1976 výslovne stanovuje, že výnimky ustanovené v odseku 7 sa neuplatňujú na druhy uvedené v prílohe IV písm. a) smernice o biotopoch.

104. Znovu treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa má existencia nesplnenia povinnosti hodnotiť vo vzťahu ku konkrétnemu členskému štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a že Súdny dvor nemôže brať do úvahy neskoršie zmeny.³⁵ V prejednáwanej veci nastala zmena vykonaná Írskom v roku 2005, teda po uplynutí lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku. Z uvedeného vyplýva, že na túto zmenu nemožno prihliadať.

105. Konštatujem, že článok 23 ods. 7 písm. b) a c) Wildlife Act 1976 stanovuje, že určité úmyselné alebo neúmyselné konania, ktorými sa narušia lebo ničia miesta na párenie a určité neúmyselné konania, ktorými sa ničia alebo poškodia miesta na párenie alebo na oddych voľne žijúcich živočíchov, nepredstavujú porušenie. Článok 12 ods. 1 písm. d) smernice o biotopoch pre druhy v prílohe IV tejto smernice však zakazuje takéto konania, či už úmyselné alebo neúmyselné.³⁶

106. Zo správy predloženej Írskom o výnimkách udelených na základe článku 16 smernice o biotopoch vyplýva, že írske orgány sa opierali o článok 23 Wildlife Act 1976 na účely výnimiek z prísnej ochrany pre druhy netopierov pre ropuchu krátkonohú a pre určité druhy delfína a veľryby.³⁷

107. V dôsledku toho tvrdenie Írska, podľa ktorého sa článok 23 ods. 7 Wildlife Act 1976 týka iba prípadu stíhania na základe odseku 5 tohto zákona, nemôže byť prijaté. Treba konštatovať, že existuje súbežný režim výnimiek prijatý v roku 2000, ktorý je nezlučiteľný s článkami 12 a 16 smernice o biotopoch.

35 — Rozsudky zo 17. januára 2002, Komisia/Írsko, C-394/00, Zb. s. I-581, bod 12, a z 20. júna 2002, Komisia/Luxembursko, C-299/01, Zb. s. I-5899, bod 11.

36 — Rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, body 73 až 79.

37 — Pozri prílohu 8 žaloby.

108. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti navrhujem Súdnemu dvoru určiť, že Írsko si tým, že ponechalo v účinnosti ustanovenia írskej právnej úpravy, ktoré nie sú zlučiteľné s ustanoveniami článku 12 ods. 1 písm. d) a článku 16 smernice o biotopoch, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

109. Keďže výhrady boli vyhlásené za dôvodné, treba Írsko zaviazat' na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie a článkom 69 ods. 2 prvým pododsekom rokovacieho poriadku.

V — Návrh

110. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem Súdnemu dvoru, aby:

1. určil, že Írsko si tým, že neprijalo osobitné opatrenia určené na účinné zavedenie systému prísnej ochrany vyžadovaného článkom 12 ods. 1 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín, s výnimkou opatrení týkajúcich sa kožatky veľkej a ropuchy krátkonohej a opatrení majúcich odpovedať na hrozby, ktorým je vystavený netopier, a že

ponechalo v účinnosti ustanovenia írskej právnej úpravy, ktoré nie sú zlučiteľné s ustanoveniami článku 12 ods. 1 písm. d) a článku 16 smernice 92/43, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;

2. zaviazal Írsko na náhradu trov konania.